

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 59.539/3
van 6 juli 2016

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot
stopzetting van de subsidiëring van de animatieverwerking in de
woonzorgcentra en de centra voor kortverblijf’

Op 6 juni 2016 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot stopzetting van de subsidiëring van de animatieverwerking in de woonzorgcentra en de centra voor kortverblijf’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 28 juni 2016. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jan SMETS en Jeroen VAN NIEUWENHOVE, staatsraden, Jan VELAERS en Bruno PEETERS, assessoren, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Brecht STEEN, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 6 juli 2016.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerpbesluit strekt er enerzijds toe het huidige subsidiëeringsmechanisme voor de animatiewerking in de woonzorgcentra stop te zetten (artikel 1 van het ontwerp) en anderzijds de financiering van het zogenaamde “DAC-supplement” af te bouwen en de middelen die daardoor vrijkomen, te bestemmen voor de financiering van de zware zorg in woonzorgcentra en centra voor kortverblijf middels het instellingsforfait (artikel 2 van het ontwerp).

Daartoe worden verschillende bepalingen van bijlage XIV bij het besluit van de Vlaamse Regering van 24 juli 2009 ‘betreffende de programmatie, de erkenningsvoorwaarden en de subsidieregeling voor woonzorgvoorzieningen en verenigingen van gebruikers en mandtelzorgers’ opgeheven of gewijzigd.

3. Voor het ontworpen besluit kan rechtsgrond worden gevonden in de artikelen 60 en 62 van het Woonzorgdecreet van 13 maart 2009.

Het in het eerste lid van de aanhef vermelde artikel 37, § 12, eerste lid, van de wet ‘betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen’, gecoördineerd op 14 juli 1994, strekt het ontwerp niet tot rechtsgrond. Die bepaling biedt enkel rechtsgrond voor het zogenaamde instellingsforfait, waarvan geen wijziging wordt beoogd, ook al wordt in de nota aan de Vlaamse Regering gewag gemaakt van het gegeven dat de nieuwe animatiesubsidiëring in het raam daarvan zal worden geregeld.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Opschrift

4. Volgens de wetgevingstechnische richtlijnen dient het opschrift van het ontwerp ook aan te geven dat bijlage XIV van het besluit van de Vlaamse Regering van 24 juli 2009 wordt gewijzigd.

Aanhef

5. Conform hetgeen is opgemerkt omtrent de rechtsgrond voor het ontworpen besluit, dient het eerste lid van de aanhef te worden weggelaten.

Artikel 1

6. Uit de verklaring van de gemachtigde blijkt dat het wel degelijk de bedoeling is om de bepalingen op te heffen die momenteel de subsidiëring van de animatie regelen. Men formuleert artikel 1 van het ontwerp derhalve als volgt:

“De artikelen 1/1 tot en met 4 van bijlage XIV bij het besluit van de Vlaamse Regering van 24 juli 2009 betreffende de programmatie, de erkenningsvoorwaarden en de subsidieregeling voor woonzorgvoorzieningen en verenigingen van gebruikers en mantelzorgers worden opgeheven.”

Artikel 3

7. Gelet op het ogenblik waarop de Raad van State, afdeling Wetgeving, adviseert over het ontwerp, zal het met terugwerkende kracht uitwerking krijgen.

Het verlenen van terugwerkende kracht aan besluiten is enkel toelaatbaar ingeval voor de retroactiviteit een wettelijke grondslag bestaat, de retroactiviteit betrekking heeft op een regeling waarbij, met inachtneming van het gelijkheidsbeginsel, voordelen worden toegekend of in zoverre de retroactiviteit noodzakelijk is voor de continuïteit of de goede werking van het bestuur en daardoor, in beginsel, geen verkregen situaties worden aangetast.

Aangezien het te nemen besluit enerzijds tot gevolg heeft dat de animatiesubsidies verdwijnen en anderzijds dat het DAC-supplement vermindert, lijkt de terugwerkende kracht problematisch, zelfs al zou retroactief in een nieuwe vorm van animatiesubsidiëring worden voorzien. In de nota aan de Vlaamse Regering wordt immers opgemerkt dat de nieuwe regeling “voor een aantal voorzieningen een minder gunstige regeling” zal opleveren.

Artikel 3 van het ontwerp dient derhalve te worden aangepast.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES

Jo BAERT